

KØBENHAVNS UNIVERSITET

Universitets- og Byggestyrelsen
Bredgade 43
1260 København K

ubst@ubst.dk

Vedrørende: 06-008075

12. FEBRUAR 2007

Københavns Universitets bemærkninger til forslag til ændring af lov om universiteter (universitetsloven)

REKTOR

Københavns Universitets (KU) har fra Ministeriet for Videnskab, Teknologi og Udvikling pr. mail af 29. januar 2007 modtaget udkast af 29. januar 2007 til forslag til ændring af lov om universiteter (universitetsloven). Udkastet handler bl.a. om vejledning af studerende og afleveringsfrist for specialer. Ministeriet har angivet den 12. februar 2007 som frist for bemærkninger til udkastet.

NØRREGADE 10
POSTBOKS 2177
1017 KØBENHAVN K

Nedenfor følger KUs bemærkninger. Der indledes med overordnede og principielle synspunkter, herefter følger bemærkninger til samtlige af høringsudkastets bestemmelser. Afslutningsvis kommenteres på de økonomiske konsekvenser i forslaget.

TLF 35 32 28 28
DIR 35 32 28 12
FAX 35 32 28 28

rektor@adm.ku.dk
www.ku.dk

Indledningsvis skal KU *igen* beklage at have modtaget et udkast om forslag til ændring af universitetsloven med en uhørt kort høringsfrist. En så kort frist henset til udkastets principielle forslag virker useriøs. Endvidere kan den korte frist give opfattelsen af, at høringen blot er etableret for høringskravets skyld, hvilket KU finder særdeles uheldigt.

REF: TRK

KU finder det endvidere *igen* nødvendigt at påtale det utilfredsstillende ved ministeriets ændringskaldence af universitetsloven. Dette udkast er det tredje selvstændige ændringsforslag fra ministeriets side inden for relativt kort tid. Alle tre indeholder principielle ændringer af universiteternes forhold og burde have været præsenteret som et samlet forslag. Et samlet forslag ville have givet den mest hensigtsmæssige tilgang med mulighed for at anskue alle konsekvenser samtidig. KU har endnu ikke hørt et tungtvejende argument for opsplitningen i tre selvstændige forslag.

Med ændringen i 2005 vedr. internationalisering plus de tre aktuelle ændringsudkast, hvor af de to er under Folketingets behandling, har regeringen samlet

set ønsket justeringer af 2003 loven fire gange (ændringen af § 8 i lov nr. 1156 19. december 2003 medregnes ikke) indenfor mindre end fire år. Så vidt KU er orienteret, er ændringer sket og foretaget uden forudgående samlet evaluering af 2003-loven. KU skal bemærke, at det ville have været passende, at samtlige ændringer så vidt muligt var foretaget samlet i forlængelse af en samlet evaluering af 2003 loven. Dette kunne bl.a. have sikret fokus på 2003 lovens intention om øget selvstyre til universiteterne.

Det skal i den forbindelse bemærkes, at videnskabsministeren i henhold til 2003 loven er underlagt Folketingets lovovervågning, jf. lovforslag 125. Lovovervågning indebærer, at universitetsloven evalueres efter tre år i henhold til fastlagte retningslinjer fra Finansministeriet, og at der afgives en redegørelse til Folketinget herom.

Vedrørende øget selvstyre kan KU bekymret konstatere, at ministeriets udkast af 29. januar 2007 fortsætter den uheldige tendens fra det forrige udkast med øget detailregulering, flere bemyndigelser til ministeren og øget demontering af universiteternes selvstyre.

KU finder det nødvendigt at understrege, at dette er i modstrid med universitetslovens oprindelige mål om øget selvstyre.

2003 loven har som udgangspunkt haft til hensigt at øge universiteternes uafhængighed betydeligt, og dermed give de nye universitetsbestyrelser og de ansatte ledelser det størst mulige råderum. Dette skulle ske løbende. I den konkrete udmøntning har der mellem ministeriet og bestyrelserne ikke altid været enighed om hastigheden, hvormed de reelle frihedsgrader kunne indføres, men der har dog på det principielle plan været forståelse og enighed om intentionerne.

I den forbindelse skal KU bemærke, at KU er helt indstillet på, at større frihedsgrader, medfører en øget forpligtelse til over for samfundet at præstere i henhold til udviklingskontrakten og at redegøre for og dokumentere de opnåede resultater.

Men med de to seneste forslag til ændringer af universitetsloven synes ministeriet markant at have ændret holdning til spørgsmålet om frihedsgrader og lovens intentioner. Ikke alene fastsættes der nu i loven detaljerede regler for universiteternes virke på meget specifikke områder, men det vedrører tillige de faglige forhold og mulighederne for at tilrettelægge undervisning og eksamen, som - der ellers i årtier har været enighed om - burde overlades til universiteterne.

Der gives i forslaget dels nogle meget detaljerede anvisninger, og dels får ministeren nogle beføjelser, der griber langt ind i universiteternes faglige selvstyre.

Det forlyder i universitetets kredse om ministerens bemyndigelse til at fastlægge regler for "tilrettelæggelsen af undervisningen", at en sådan regulering vist ikke er set tidligere i historien.

Denne bemyndigelse er helt usædvanligt også i forhold til andre lande. KU er ikke bekendt med andre lande, hvor ministeren har bemyndigelse til at styre uddannelsernes tilrettelæggelse.

Denne generelle og principielle bemyndigelse til ministeren synes slet ikke at stå i forhold til den tiltænkte anvendelse, nemlig tilrettelæggelse af reeksamination.

Det er endvidere KUs opfattelse, at forslaget bygger på en forudsætning om, at de relativt høje studietider og frafaldsprocent, sammenlignet med andre lande, er et udtryk for, at der er ens problemer i alle universitetsuddannelserne. Det forudsættes ligeledes, at én fælles regulering vil kunne løse disse ens problemer på alle uddannelser. Hermed tages der ikke højde for de eksisterende betydelige forskelle uddannelserne imellem, både hvad angår indhold og antal studerende samt de studerendes diversitet. Forslaget tager heller ikke højde for de eksisterende velfungerende uddannelser og allerede iværksatte foranstaltninger, som universiteterne har etableret med henblik på at reducere studietiderne og frafaldet.

Disse forudsætninger indebærer, at forslaget i den foreliggende form kan få en utilsigtet indvirkning.

KU er overordnet enige i lovforslagets temaer om reduktion af studietider og frafald ved bedre vejledning og mere hensigtsmæssig studietilrettelæggelse.

Men KU vurderer ikke, at forslagens angivelser til opfyldelse heraf er hensigtsmæssige. Temaerne bør håndteres inden for de allerede eksisterende rammer, fx som aftalte mål i udviklingskontrakten eller ved at det enkelte universitet udvikler og skærper allerede eksisterende tiltag, fx selektivt målrettet mod relevante indsatsområder og tilpasset den enkelte uddannelse. Det vil sikre den rette medicin til den konkrete patient og ikke fejlbehandling af alle.

§ 1 nr. 1.

I § 8, stk. 1, indsættes efter herunder: tilrettelæggelse af undervisning og af prøver og anden bedømmelse, der indgår i eksamen.

I forlængelse af ovenstående finder KU ikke, at tilrettelæggelse af undervisning og eksamen er et område, der skal reguleres af ministeren. Universiteterne har lang tradition for at selv at regulere området.

Det er vurderingen, at forslaget er udtryk for en detailregulering, der vanskeligt kan tage højde for faglige forskelle og faglige begrundelser for differentieret

organisering af studieforløb. Adskillelsen af undervisningens indhold, som overlades til universitetet, og undervisningens 'form' (rammer for tilrettelæggelse, opbygning, eksamen mv.), som overlades til ministeriet, forekommer uhensigtsmæssig og kunstig.

Ved at lade ikke fagkyndige foretage beslutninger vedrørende undervisningsformer m.m. risikerer KU en manglende fleksibilitet, der kan frygtes at resultere i en kvalitetsferringelse af undervisningen.

Bestemmelsen reducerer med andre ord universiteternes ejerskab til uddannelserne betragteligt og udstiller ministeriets mangel på pædagogisk og didaktisk indsigt, specifikt hvad angår sammenhængen mellem form og indhold. KU finder det meningsløst at have retten til at bestemme det faglige indhold i undervisningen, men samtidig være underlagt stive rammer, der er fastlagt udefra.

Mht. forslagens intention om at øge antallet af eksamener og dermed forøgelse af de studerendes muligheder for hurtigere at kunne gå til omprøver, i det omfang det ikke allerede er muligt, finder KU, at det har vidtgående konsekvenser for universitetet.

Det vil således være forbundet med en betydelig forøgelse af den administrative og faglige byrde, herunder eksamensplanlægning og udarbejdelse af eksamenssæt, hvis alle eksaminer - uden skelen til om kurset strækker sig over to semestre eller hvor stor en del af de studerende, der almindeligvis består - skal udbydes 2 gange årligt (4 gange, hvis der indføres obligatorisk reeksaminationsmulighed ved hver eksamenstermin). Det skal her bemærkes, at specielt småfagene med lav VIP-bemanning bliver ramt hårdt.

Endvidere synes forslaget helt utidssvarende i forhold til fastholdelse af den traditionelle semesterstruktur. Forslaget tager ikke højde for den netop indførte blok-struktur, hvor studieåret er opdelt i fire blokke af hver 15 ECTS point. Men denne struktur som bl.a. kendes fra Det Biovidenskabelige Fakultet og det Naturvidenskabelige Fakultet er der allerede etableret "en mere overskuelig semesterstruktur og en tættere kobling mellem eksamen og undervisning".

Kravet om halvårige prøver og efter følgende mulighed for at gå til omprøve passer ikke til denne struktur. Herved kan også opstå en barriere som vanskeliggør udmøntningen af en mere fleksibel fagsammensætning for den enkelte studerende, som netop gennemførte fusion giver mulighed for.

KU finder det derfor hensigtsmæssigt, at det overlades til universiteterne at sikre en mere overskuelig semesterstruktur og en tættere kobling mellem eksamen og undervisning således at det enkelte universitet kan tilpasse eksamensfrekvensen til det enkelte fag og herved sikre den fornødne sammenhæng.

§ 1 nr. 2.

I § 9 indsættes som stk. 2 og 3:

Stk. 2. Universitetet har pligt til at vejlede studerende, der er blevet forsinket i forhold til den normerede studietid.

Stk. 3. Ministeren kan fastsætte regler for vejledning efter stk. 1 og fastsætter regler for, hvornår universitetet skal tilbyde vejledning efter stk. 2 og omfanget heraf.

KU støtter overordnet, at universiteterne tilrettelægger og systematiserer en kvalificeret og opfølgende faglig vejledning til de studerende. Af ministeriet er universiteterne blevet anmodet om at udarbejde en strategi for studie- og erhvervsvejledning.

Det er med udgangspunkt i denne strategi, at KU skal fastsætte og udvikle et vejledningssystem tilpasset de studerendes, de enkelte uddannelsers, samfundets og KUs behov og efterspørgsel. Udgangspunktet bør og må ikke være en bureaukratisk og centralistisk detailregulering uden den fornødne indsigt.

KU er overraskede over, at ministeriet stiller forslag om studievejledning på dette detaljeringsniveau uden at kende de enkelte universiteters færdige strategier eller have foretaget en dybdegående analyse af den eksisterende vejledning, der finder sted på landets universiteter.

Med lovforslaget er det åbenbart, at ministeriet har stirret sig blind på vejledning som et ufejlbarligt instrument til at formindske frafald og reducere studietiden. KU er ikke bekendt med, at der eksisterer dokumentation som entydigt viser, at vejledning er den bedste og foretrukne indsats, når gennemførelsen skal øges og studietiden nedbringes. Bedre studiemiljø, studenteraktiverende undervisningsformer, prøveformer som afspejler uddannelsens formål, mere opmærksomhed fra undervisernes og universitetets side samt vejledning er alle forhold, som utvivlsomt sammen kan være med til at øge gennemførelsen og nedbringe studietiden. Forventningerne om, at en vejledningspligt alene fører til opfyldelse af lovens intention, bør nedtones radikalt. Denne forventningsafstemning vil også medføre, at kravene til universiteterne ikke bliver urealistiske.

I forlængelse heraf skal det præciseres, at vejledningen af studerende ikke er en entydig sag. Uanset, hvorledes vejledningen tilrettelægges, vil den afspejle den virkelighed, der omkranser de studerende. Det vil sige, at alle andre forhold end de faglige spiller ind, her tænkes bl.a. sygdom, økonomi, forsørgerbyrde, enlige forsørgere, kulturforskelle. Disse forhold vil uanset vejledning i form af en samtale i et relativt stort omfang kunne medføre studietidsforlængelse.

Forslaget tager ikke stilling til en lang række forhold vedrørende universitetets forpligtigelse, herunder hvordan den studerendes forsinkelse skal opgøres. Ligesom der ikke er taget stilling til, om den studerende skal udskrives, hvis vedkommende bliver væk fra samtalen.

KU skal anbefale, at det overlades til det enkelte universitet at fastsætte en strategi for studievejledning af de studerende og forestå udmøntning heraf.

§ 1 nr. 3.

I § 18, stk. 6, indsættes efter nr. 3 som nyt nummer:

4) at godkende opgaveformuleringen og afleveringstidspunktet for kandidatspecialet efter de regler, som ministeren har fastsat i medfør af § 8, stk. 1.

Nr. 4-5 bliver herefter nr. 5-6.

KU er enig i, at der skal være en god sammenhæng mellem antallet ECST-point, den normerede tid og de faglige krav, der stilles til kandidatspecialet.

Det er KUs opfattelse, at rammerne herfor allerede er til stede i universitetsloven og den tilhørende uddannelsesbekendtgørelse.

KU ser derfor ingen anledning til yderligere regulering af området, og slet ikke den i forslaget foreslåede administrative detailregulering.

Det forekommer umiddelbart KU usandsynligt, at en studerende som ikke har magtet at gennemføre et speciale med én given problemformulering i løbet af seks måneder, herefter skulle være i stand til at gennemføre et speciale med en ny problemformulering i løbet af tre måneder.

Det er næppe hensigtsmæssigt at pålægge studienævnet opgaven vedr. opgaveformuleringen. Nævnets omfattende arbejdsopgaver og den eksisterende studienævnsstruktur med brede studienævn er uegnet til sagsbehandling af den karakter. Opgaven bør derfor placeres andet sted, fx hos vejlederen eller studielederen.

Derfor foreslås, at det er studielederen og vejlederen, der godkender opgaveformulering og afleveringstidspunkt. Studielederen må så fornuftigvis uddelegere til eller rådføre sig med de relevante fagspecialister på uddannelsen.

Herudover er der en række uklarheder i forslaget, der bør klarificeres. Fx er det uklart om, der skal indgås en specialekontrakt mellem vejleder og den studerende.

Det er umiddelbart KUs vurdering, at forslaget vil forøge mængden af dispensationsansøgninger.

På den baggrund skal KU foreslå, at det overlades til det enkelte universitet at fastsætte regler og retningslinjer for opgaveformulering og aflevering af specialer.

§ 2**Loven træder i kraft 1. juli 2007**

Det er KUs vurdering, at forslaget med den foreslåede ikrafttrædelsesdato og de manglende bemærkninger om perioden for implementering af forslaget ikke tager højde for dels, at undervisningsåret 2007/2008 allerede er under tilrettelæggelse og dels, at ministerens bemyndigelser næppe kan være udmøntet før sent på efteråret. I den forbindelse henviser KU til, at forslaget betoner at udmøntningen skal ske efter drøftelse med universiteterne. Endvidere bør der ved en evt. udmøntning tages højde for overgangsordninger m.v. Hertil kommer universitetets behov for at udvikle og understøtte de administrative funktioner som forslaget forudsætter, samt efteruddannelse af de ansatte med vejlederfunktion.

Økonomi

KU anerkender, at der afsat midler til at dække omkostninger i forbindelse med etablering af en "mere overskuelig semesterstruktur", øget studievejledning samt efteruddannelse af underviserne på 69, 61 og 75 millioner kroner i årene 2007-2009.

Universitetet anser det for positivt, at det således anerkendes, at der er merudgifter forbundet med de nævnte aktiviteter.

Det bør imidlertid nøje overvejes, om de nævnte beløb er tilstrækkelige til at dække de betydelige udgifter, der vil være forbundet med hver af de forskellige aktiviteter. Universitetet skal her særligt pege på efteruddannelse af universitetets ansatte, men særligt øget studievejledning med pligt til afholdelse af samtaler og reglen om eksaminer maksimalt med halve års intervaller.

Universitetet skal derfor opfordre ministeriet til, at der gennemføres en grundig analyse af forslaget og dets økonomiske konsekvenser og på baggrund heraf fastsættes et beløb til dækning af omkostningerne.

KU stiller sig gerne til rådighed for uddybning af bemærkningerne. Ligesom universitetet gerne bidrager med konkrete forslag til ændring af lovudkastet.

Med venlig hilsen

Ralf Hemmingsen
Rektor

Rektorkollegiets Sekretariat
 Fiolstræde 44, 1. th.
 8000 København K

REKTOR

Dato: 8. februar 2007

Journalnr: AU-2006-010-024

Reference: tbj

Direkte tlf: 8942 1148

E-post: tbj@adm.au.dk

Afsenders CVR-nr:

41-82-66-14

Udkast til forslag til lov om ændring af universitetsloven (Vejledning af studerende og afleveringsfrist for speciale)

Rektorkollegiets Sekretariat har ved mail af 29. januar 2006 fremsendt Universitets- og Bygningsstyrelsens høring over udkast til forslag til lov om ændring af universitetsloven (Vejledning af studerende og afleveringsfrist for speciale).

Universitetet kan naturligvis fuldt ud tilslutte sig de intentioner om at få flere studerende til at gennemføre deres studier på normeret tid og færre studerende til at frafalde deres studier, som danner baggrund for lovforslaget.

Dog finder universitetet, at lovforslaget strider imod princippet om, at det er universiteterne, der har ansvaret for at give forskningsbaserede uddannelser på højeste internationale niveau inden for sine faglige områder (jf. § 2 i universitetsloven). Tilrettelæggelse af undervisning og af prøver og anden bedømmelse, der indgår i eksamen, kræver faglige kompetencer, og bør således varetages af universiteterne selv, og ikke være underlagt yderst detaljerede regler fastsat af ministeren.

Høj grad af detaljstyring

Forslaget indeholder meget meget detaljerede anvisninger og tillægger ministeren beføjelser, der griber langt ind i det universiteternes faglige selvstyre. Det er således universitetets overordnede opfattelse, at de foreslåede ændringer er udtryk for en uhensigtsmæssig detaljstyring af universiteterne på uddannelsesområdet.

På trods af, at der i lovens § 8 tales om "generelle regler om uddannelse" er der i ændringsforslagene til loven og navnlig i bemærkningernes advisering af lovens udmøntning tale om en hidtil uset styring i detaljen af uddannelsesspørgsmål, som bedst reguleres af det enkelte universitet og det enkelte studienævn. Den overordnede ministerielle styring bør have form

REKTORKOLLEGIET

8 FEB. 2007

J.NR.
 LØBENR.

2006.2000-18

39

Rektor
 Aarhus Universitet
 Bygning 1431
 Nordre Ringgade 1
 8000 Århus C
 Tlf: 8942 1111
 Fax: 8619 7029
 E-post: rektor@au.dk
 Web: www.au.dk/led

af en målstyring, som kan udmøntes på forskellig vis afhængigt af behovene og forholdene i øvrigt på de forskellige uddannelser.

De foreslåede ændringer er derudover direkte i modstrid med anbefalingerne i EU-kommissionens kommuniké 'Delivering on the modernisation agenda for universities: education, research and innovation.' Heri hedder det blandt andet: *Universities will not become innovative and responsive to change unless they are given real autonomy and accountability. Member States should guide the university sector as a whole through a framework of general rules, policy objectives, funding mechanisms and incentives for education, research and innovation activities. In return for being freed from overregulation and micro-management, universities should accept full institutional accountability to society at large for their results.*

REKTOR

Universitetet foreslår derfor, at lovforslagets tilføjelse til § 8 udgår.

Til § 8, omprøver

Det grundlæggende forslag om, at der i hvert fag er to årlige prøvemuligheder svarer til, hvad der i de fleste tilfælde allerede i dag er gældende på universitetsuddannelserne. Universitetet kan generelt tilslutte sig ønsket om, at de studerende skal have mulighed for at gå til eksamen ofte for at sikre fremdriften i studierne. Eksempelvis har Det Naturvidenskabelige Fakultet indført en kvarterstruktur i undervisningen med tilhørende prøver efter hver undervisningsperiode på syv uger.

Forslaget er imidlertid udbygget med et forslag om, at der til hver af disse ordinære prøvemuligheder er knyttet en omprøvemulighed kort tid efter den ordinære prøve. Det er oplagt, at resurseforbruget til eksamensformål dermed øges i et ikke ubetydeligt omfang, og det er også oplagt, at ressourcerne til undervisningsformål tilsvarende må formindskes. Men det er ikke oplagt, at kombinationen af flere prøvemuligheder og forringet undervisning fører til et hurtigere studieforløb. Det eneste sikre i denne forbindelse er, at en forringet undervisning betyder et fald i uddannelsens kvalitet.

Et væsentligt argument mod en generel regel om faste omprøver er, at det i nogle fag vil betyde, at nogle studerende, som ikke har erhvervet tilstrækkelige færdigheder, alligevel består.

Består man ikke en prøve, er det efter Universitetets opfattelse udtryk for, at man har brug for yderligere faglig fordybelse. En sådan faglig fordybelse kan ikke realistisk ske i det korte tidsrum inden omprøven, og derfor vil beståelse ved en omprøve ofte kunne tages som udtryk for, at "man var heldig" ved den stikprøvekontrol, som eksamenssystemet i realiteten bygger på, snarere end, at man nu - i modsætning til den ordinære prøve - mestrer faget.

Det er Universitetets opfattelse, at et fast omprøvesystem giver en uheldig kvalitetsforringelse af uddannelserne. Det foreslås derfor, at ministeriet nøjes med at fastslå forpligtelsen til to årlige prøvemuligheder.

Universitetet har lokalt vedtagne regler i studieordninger om, at i alle tilfælde, hvor konkret studieprogression afhænger af en bestået prøve, har de studerende ret til omprøve.

REKTOR

For at undgå spildte eksamensforsøg er der i nogle studieordninger indsat visse begrænsninger mht. antallet af reeksaminer pr. semester.

Det er universitetets opfattelse at undervisning og prøver eller anden bedømmelse mest hensigtsmæssigt tilrettelægges af studienævnet uden ministeriel detailregulering.

Til § 9, vejledning

Forslaget indeholder en detaljeret udvidelse af universiteternes vejledningspligt i forhold til de studerende.

Universitetet er enig i, at øget fokus på vejledning har betydning for studieforløbet. Universitetet tilbyder derfor allerede i dag vejledning til studerende, der er blevet forsinkede i deres studieforløb. Der findes allerede universitære og fakultære regler og procedurer for samtaler med forsinkede studerende.

Forslaget definerer, at en studieforsinkelse på ½ år gør en studerende til frafaldstruet. Og forslaget forudsætter, at vejledning er ensbetydende med en personlig samtale, for hvilken ministeriet kan fastsætte procedurer, herunder "krav til form og fremgangsmåde, omfanget samt hyppigheden".

Det bemærkes at studerendes studieforsinkelse kan være begrundet i "undskyldelige forhold" som graviditet/barsel/ børnepasningsproblemer, forskningsforløb uden for studieordningen, deltagelse i studierelevante projekter i ind- og udland uden for studieordningen, i disse tilfælde må samtale anses for uforuden.

Universitetet opfordrer derfor ministeriet til ikke at gennemføre bureaukratiske detailregler om vejledningssamtaler, men derimod til at etablere en dialog med universiteterne om initiativer i forbindelse med studie gennemførelsen. I denne sammenhæng bør en række områder inddrages som f.eks. adgangssystemet, forudgående vejledning i form af brobygningsforløb, introkurser på uddannelserne, kurser i studieteknik og naturligvis også hele det individuelle vejledningssystem på universiteterne.

REKTOR

Til § 18, specialer

Universitetet er enig i den grundlæggende opfattelse, at universiteterne skal sikre, "at de reelle krav og forventninger, der fremover er knyttet til specialet på en uddannelse, muliggør, at specialet kan udarbejdes på den normerede tid".

Det forekommer derimod uhensigtsmæssigt, både fagligt og administrativt, at et helt studienævn skal behandle opgaveformuleringer og tidsfrister for aflevering.

Det forekommer heller ikke rimeligt, at studerende skal godkende andre studerendes opgaveformulering (oven i købet studerende, som må forventes at være længere i studiet end dem selv). Godkendelsen er en faglig opgave, som er tæt knyttet til vejledningen og dermed den studerendes specialevejleder. Denne type opgaver bør pålægges personer, hvorfor det bør være studielederen, der godkender opgaveformulering og afleveringstidspunkt.

Det bør også overvejes, om det er hensigtsmæssigt at tvinge alle til at færdiggøre på 6 måneder. Mange studerende er på grund af børn, relevant (og ofte jobgivende) erhvervsarbejde eller lignende ikke fuldtidsstuderende i den sidste fase af deres studium, og dem kunne man med fordel give en formaliseret mulighed for at være halvtidsstuderende.

Både det fortløbende fristsystem og navnlig reglen om, at der ved hver fristoverskridelse skal "aftales en ny opgaveformulering, der skal ligge inden for samme emneområde", vil medføre, at den enkelte studerendes mulighed for at færdiggøre kandidatafhandlingen afgørende forringes. At skrive en kandidatafhandling med en ny opgaveformulering på 3 måneder vil normalt være en umulighed for de fleste studerende, og at forlange det gjort af netop den studerende, som ikke har magtet at overholde ½ årsfristen, vil være praktisk taget omsonst.

At sætte grænser for specialeskrivningen og opfatte udsættelse som eksamensforsøg, fører ikke nødvendigvis til kortere studietid. Dette virkemiddel er dårligt belyst, men man kunne frygte at det i stedet kunne betyde at de pågældende ikke bliver færdige.

Universitetet foreslår, at der ikke fastlæses procedurer i forbindelse med godkendelse af specialeemner.

Allerede efter den gældende uddannelsesbekendtgørelse skal universiteterne imidlertid fastsætte en afleveringsfrist for kandidatspecialer, og en fornuftig vej mod målet kunne derfor være at udbygge denne bestemmelse på to punkter, som indgår i forslaget, nemlig ved at fastsætte, at fristen ikke kan være længere end den normerede tid for kandidatspecialet, og at en overskridelse af fristen indebærer et forbrugt eksamensforsøg.

Ud over dette bør der ikke fastsættes generelle regler på området.

Høringsfristen

Universitetet finder det meget beklageligt at forslaget udsendes til universiteterne med en høringsfrist på kun to uger. Forslaget vedrører bl.a. helt nye og store opgaver for studienævnene, men den korte høringsfrist umuliggør høring af studienævnene i det omfang, det er ønskeligt, når forslaget vedrører studienævnenes kompetence.

REKTOR

Med venlig hilsen

Lauritz B. Holm-Nielsen
Rektor

A handwritten signature in black ink, appearing to be 'L.B. Holm-Nielsen', written over a horizontal line.

Ruth Jacobsen

Fra: Kirsten Fly Malling [kfm@sdu.dk]

Sendt: 8. februar 2007 11:37

Til: RKS

Cc: Jens Oddershede; Per Overgaard Nielsen; Connie Bang Jensen; Karoline Pinholt; journal mailbox

Emne: Høring over udkast til forslag til lov om ændring af universitetsloven (Vejledning af studerende og afleveringsfrist for speciale)

Rektorkollegiet
Fiolstræde 44 1. th.
1171 København K

REKTORKOLLEGIET

Syddansk Universitets j.nr. 010 - 2007

J.NR.
LØBENR

8
2006-2000-18
36

Vedrørende forslag til lov om ændring af universitetsloven (Vejledning af studerende og afleveringsfrist for speciale) – Rektorkollegiets j.nr. 2006-2000-18

Indledningsvis skal det slås fast, at Syddansk Universitet deler de intentioner, der ligger bag lovforslaget: "At reducere studietider og frafald, ved bedre vejledning og mere hensigtsmæssig studietilrettelæggelse." De initiativer, der beskrives i lovforslaget, er for en stor dels vedkommende således allerede gennemført i en eller anden form.

Det skal dog samtidig slås fast, at Syddansk Universitet finder den korte høringsfrist helt urimelig. Universitetet skal derfor anmode om, at styrelsens arbejde med lovforslag fremover tilrettelægges anderledes. Planerne om at fremsætte en ny universitetslov har været kendt i flere måneder. Det er derfor ikke acceptabelt at forslaget udsendes til universiteterne med en høringsfrist på to uger. Forslaget vedrører bl.a. helt nye og store opgaver for studienævnene, så det ville være rimeligt, om også de fik lov til at udtale sig om sagen.

Forslaget til ændring af universitetsloven giver anledning til grundlæggende overvejelser vedr. den fremtidige styring af universiteterne.

I hvert fald siden universitetslovsændringen i 2003 har det været ministerens erklærede hensigt at øge universiteternes uafhængighed og give de nye universitetsledelser størst mulige råderum. Der har i den konkrete udmøntning ikke altid været enighed om hastigheden, hvormed de reelle frihedsgrader kunne indføres, men der har dog på det principielle plan været enighed om intentionerne.

Vejen til større frihedsgrader er vanskelig, men tanken er, at videnskab ikke kan og skal styres politisk, at friheden kan give bedre kvalitet, og at de mange udfordringer bedst mødes med udgangspunkt i de styrker, der findes på det enkelte universitet. Syddansk Universitet er helt indstillet på, at de større frihedsgrader medfører øget forpligtelse til over for samfundet at redegøre for, hvilke resultater, der er opnået.

Med de seneste forslag til ændring af universitetsloven synes der imidlertid at være sket et markant skifte i forhold til denne politik. Ikke alene lægges der nu i loven detaljerede regler for universiteternes virke på meget specifikke områder, men det vedrører tillige de faglige forhold, som man i årtier har været enige om burde overlades til universiteterne.

Der gives i forslaget dels nogle meget detaljerede anvisninger, og dels får ministeren nogle beføjelser, der griber langt ind i universiteternes faglige selvstyre.

At ministeren får bemyndigelse til at fastlægge regler for "tilrettelæggelsen af undervisningen" er vist ikke set i Danmark siden enevælden, det er helt usædvanligt også i forhold til andre

lande. Selv i lande, hvor systemerne er langt mere centralt orienterede end det danske, har ministeren ikke bemyndigelse til at styre uddannelsernes tilrettelæggelse. Denne meget generelle og principielle bemyndigelse til ministeren synes slet ikke at stå i forhold til den tiltænkte anvendelse, nemlig tilrettelæggelse af omprøver.

Ikke alene er det en centralistisk løsning baseret på en forestilling om, at uddannelsestilrettelæggelse kan foretages politisk, ens for alle og uafhængigt af det faglige indhold; det er også en forflyttelse af ansvaret stik imod hensigten fra f.eks. akkrediteringsloven. Hvis ministeren principielt styrer tilrettelæggelsen, så er det jo også hans ansvar, at det virker. Er det så også ministeren, der skal akkrediteres?

At gennemføre konkrete forsøg med hvordan man kan forbedre studerendes adfærd gennem lov, er en uhensigtsmæssig og også unødvendig styringsmetode.

Syddansk Universitet opfordrer til, at ministeriet indgår i dialog med Rektorkollegiet om, hvordan intentionerne med lovforslaget kan opfyldes mere hensigtsmæssigt. Vi vil dog tillade os at henlede opmærksomheden på, at universiteterne allerede indgår udviklingskontrakter med ministeriet, der udmærket kan indeholde sådanne bestemmelser. Alternativt kan ministeren knytte bevillingsforudsætninger til de foreslåede bevillinger.

Konkrete uhensigtsmæssigheder i lovforslaget:

Jf. lovforslagets § 8, stk. 1:

Syddansk Universitet er betænkelig ved forslaget om, at der skal være mulighed for omprøve i januar/februar efter den ordinære eksamen, idet det kan være vanskeligt tidsmæssigt at få placeret både ordinære eksamener med efterfølgende bedømmelse og reeksamener i vintereksamensterminen.

Jf. lovforslagets § 9, stk. 2 og 3:

Universitetet er betænkelig ved at indføre begreber som tvang og pligt i en vejledningssammenhæng. Det rimer dårligt med intentionerne om at udvikle så attraktive tilbud, at de frivilligt efterspørges af studerende, der har behovet. Desuden finder universitetet det besynderligt, at ministeren skal fastsætte regler for procedure, omfang, indhold og hyppighed for samtalerne. Samtalernes betydning vil netop afhænge af, om de er målrettet de specifikke og særlige behov for indhold, placering m.m. på de enkelte uddannelser.

I den sammenhæng finder universitetet også, at hele spørgsmålet om sanktioner, der i sagens natur må følge af en sådan betragtning, ikke er belyst. Er det universitetet eller den studerende, der skal straffes, hvis den studerende enten ikke tager imod tilbuddet eller alternativt ikke forbedrer sig? Da frafald og forsinkelse ofte er en funktion af mange forhold, herunder også studiernes tilrettelæggelse, er der grund til at gøre opmærksom på, at et for snævert fokus på vejledning ikke i alle tilfælde er svaret på studietidsforlængelser. Endelig skal universitetet henlede opmærksomheden på, at et begreb som "frafaldstruet" ikke er en operationel størrelse. Hvis begrebet skal være styrende for universitetets indsats, skal det afgrænses og defineres.

Derfor er der igen grund til at understrege, at detailregulering ikke hører hjemme i universitetsloven, men med fordel kan aftales i f.eks. udviklingskontrakter.

Jf. lovforslagets § 18, stk. 6:

At sætte grænser for specialeskrivningen og opfatte udsættelse som eksamensforsøg, fører ikke nødvendigvis til kortere studietider. Dette virkemiddel er dårligt belyst, men man kan frygte, at det i stedet vil betyde, at de pågældende ikke bliver færdige. Det kan ikke afvises, at eksamensforsøg kan være et effektivt middel, i hvert fald på visse uddannelser, men man burde måske indhente nogle erfaringer, inden man ved lov gjorde det obligatorisk for alle. Det er således Syddansk Universitets fornemmelse, at det reelle problem måske snarere består i, at de studerende først sent i specialeprocessen indgår en aftale om afleveringsfrist, og at de påtænkte regler, jf. bemærkningerne til § 1 nr. 3, ikke tager højde for dette.

Endelig skal det bemærkes, at det ikke forekommer hensigtsmæssigt, at et helt studienævn fremover skal behandle opgaveformuleringer og tidsfrister for aflevering. Det virker ufleksibelt,

og det kan i sig selv medføre forsinkelse, hvis man skal vente på næste studienævnsmøde inden en godkendelse.

På rektors vegne

Karoline Pinholt

Fuldmægtig, Ledelsessekretariatet

Tlf. 6550 1044

Fax 6550 1090

E-mail kpi@sdu.dk

Web <http://www.sam.sdu.dk/ansat/kpi>

Adr. Campusvej 55, 5230 Odense M

SYDDANSKUNIVERSITET.DK

Campusvej 55 • 5230 Odense M • Tlf. 6550 1000 • www.sdu.dk

Universitets- og
Bygningsstyrelsen
Bredgade 43
1250 København K

DATO/REFERENCE

9. februar 2007 PH/irj

JOURNALNUMMER

2007-00-831/0009

DERES REFERENCE / JOURNALNUMMER

06-008075

[Captia] høringssvar fra roskilde universitetscenter (s)

Vedr. høring om udkast til forslag til lov om ændring af Universitetsloven

Via Rektorkollegiet har Roskilde Universitetscenter den 29. januar 2007 modtaget ovennævnte forslag til lov om ændring af Universitetsloven til høring med frist den 12. februar 2007. Endnu engang må universitetet udtrykke kritik af den korte høringsfrist. En så kort høringsfrist er i sig selv problematisk, men når høringen vedrører forhold af så principiel karakter med så vidtgående betydning for tilrettelæggelsen af universitetets uddannelser, er det kritisabelt, at der ikke er lejlighed til at drøfte lovforslaget i studienævnene og i Akademisk Råd.

Roskilde Universitetscenter er positiv over for en række af intensionerne bag forslaget, men tager afstand fra at regulere ved lov, hvordan universiteterne skal optimere de studerendes gennemførelstider og reducere frafaldet. Der er store forskelle på universiteternes pædagogiske læringsformer og tilrettelæggelse af undervisning og eksamen, og det bør være op til det enkelte universitet selv at beslutte, hvordan uddannelsestilrettelæggelsen bedst muligt kan understøtte Velfærdsaftalens mål om, at flere studerende skal gennemføre deres uddannelse på normeret studietid, og at færre studerende skal falde fra. En forestilling om, at det er muligt ved lov at regulere de studerendes studieadfærd, er efter universitetets opfattelse ikke realistisk.

At ministeren iflg. lovforslaget § 8, stk. 1 får bemyndigelse til at fastlægge regler for "tilrettelæggelse af undervisning og af prøver og anden bedømmelse, der indgår i eksamen", er efter universitetets opfattelse et stort indgreb i universiteternes selvstyre, for så vidt angår faglige forhold; et indgreb, som kan få utilsigtede konsekvenser for uddannelser med gode gennemførelstider og lille frafald.

Udvidelsen af § 9 med stk. 2 og 3, der giver universiteterne en forpligtelse til at vejlede studerende, der er forsinket i forhold til normeret studietid, og som giver ministeren ret til at fastsætte regler for denne vejledning og omfanget heraf, er efter universitetets opfattelse også et eksempel på en alt for vidtgående detailstyring. En overskridelse af den normerede studietid kan være begrundet i en række personlige, økonomiske og /eller andre forhold, som ikke har noget med tilrettelæggelsen af uddannelsen at gøre. Ofte er studietidsforlængelsen et bevidst valg fra den studerendes side. Således fremgår det tydeligt af de studieforløbsanalyser, universitetet gennemfører, at hovedårsagen til lange studietider er, at de studerende har for meget erhvervsarbejde under uddannelsen. Successive hhv. frivillige og obligatoriske vejledningssamtaler på bachelor- og

kandidatuddannelserne vil efter universitetets opfattelse ikke medvirke til ændre de studerendes adfærd på dette område. Alle undersøgelser viser desuden, at relevante studiejobs er den sikreste vej for kandidaterne til at få fodfæste på arbejdsmarkedet. I øvrigt vil § 9, stk. 2 være overflødig, når § 9, stk. 3 udmøntes.

Forslaget om at sætte en bindende kalendermæssig tidsbegrænsning for de studerendes speciale-skrivning, forekommer ikke gennemtænkt. Kandidatspecialernes omfang er allerede reguleret i Uddannelsesbekendtgørelsen (30 ECTS for almindelige og 60 ECTS for eksperimentelle specialer). Selv om specialeeksamen skal aflægges som den sidste eksamensaktivitet i uddannelsen, tillægger de studerende ofte deres uddannelse på en måde, så de sideløbende med speciale-skrivningen gennemfører et eller flere kurser, som afsluttes før den pågældende specialeksamen.

Det fremgår af bemærkningerne til ændringsforslaget, at den studerende bruger et eksamenforsøg, hvis specialet ikke er afleveret inden for den fastsatte tidsfrist, og at den studerende ikke skal starte forfra på et nyt speciale, men at "der aftales en ny opgaveformulering, der skal ligge inden for samme emneområde med en afleveringsfrist på tre måneder." Universitetet har vanskeligt ved at fortolke denne bestemmelse, idet det forekommer selvmodsigende at tale om en ny opgaveformulering inden for rammerne af et "gammelt" speciale. En ny opgaveformulering med et ændret fokus vil - også inden for samme emneområde - i overvejende grad fordre et nyt speciale.

Det fremgår endvidere af bemærkningerne, at studienævnet skal godkende opgaveformuleringen og fastsætte afleveringstidspunktet for kandidatspecialet, og at det er studienævnet, der skal godkende en ny opgaveformulering. Universitetet anbefaler af hensyn til de studerendes gennemførelselstid, at det er studielederen, der får til opgave at godkende opgaveformulering og fastsætte afleveringstidspunkt. Specialeeksamener afholdes ikke inden for faste eksamensterminer, men afholdes løbende, og det er ikke realistisk for studienævnene med en så stor mødeaktivitet, som vil være påkrævet.

Med venlig hilsen

Poul Holm

Universitets- og Bygningsstyrelsen
ubst@ubst.dk
Bredgade 43
1260 København K

8. februar 2007
HEJ/ TGR
J.nr. 2007-1129-00079

DTU's kommentarer til ændring af universitetslov, UBST sag 06-008075

Lovforslaget indeholder tre ændringer, som DTU i det store hele finder positive. DTU er tilfreds med at der for nogle af ændringerne følger økonomiske midler med. DTU bemærker dog, at det i forhold til, hvad der allerede kan reguleres ved bekendtgørelse, virker lidt voldsomt, at eksamensterminer, tidsfrister for aflevering af specialer og vejledning af frafaldstruede studerende skal reguleres ved lov.

**1. Eksamen hvert semester, i fag hvor der løbende undervises.
Mulighed for hurtigere oprøve.**

Allerede efter den gældende bestemmelse har ministeren udstedt eksamensbekendtgørelsen, med regler om hvor tit der skal eksamineres og hvor hurtigt, der skal tilbydes oprøve. Nu kommer ændringer i disse regler i form af bemærkninger til et lovforslag.

DTU's praksis følger allerede de foreslåede ændringer. Kurser, der udbydes i et semester, afsluttes altid med eksamen. Efter eksamensbekendtgørelsens § 18 er DTU forpligtet til at tilbyde sygeeksamen i samme eller næste eksamenstermin, hvis der kun er ordinær eksamen én gang om året. DTU tilbyder allerede tilsvarende omeksamen, til dem, der har behov for det. DTU tilbyder således allerede oprøve, så hurtigt det er praktisk muligt, dvs. i august efter ordinær eksamen maj/ juni og januar/ februar efter ordinær eksamen i december/ januar

2. Bindende tidsbegrænsning kandidatstuderendes specialekrivning

DTU's praksis mht. aftalt afleveringsfrist for kandidatspecialet har været som i bemærkningerne til lovforslaget, i hvert fald siden 1972. DTU har overfor ministeriet gjort opmærksom på denne praksis, senest i september 2005. DTU har ikke været i tvivl om at denne praksis var lovlig, allerede på det gældende regelgrundlag. DTU kan på denne baggrund ikke have noget imod fastsættelsen af en tidsfrist.

3. Vejledning og obligatorisk samtale til forsinkede studerende.

REKTORIKOLLEGIET

JUNI 2007

JUNI 2006-2000-18
LØBENS
37

DTU er positivt indstillet overfor at tilbyde studerende, der er forsinkede i forhold til den normerede studietid vejledning. DTU har allerede, som opfølgning af undersøgelser af studieadfærd, målrettet tilbudt vejledning til studerende, der var forsinkede, allerede før de er faldet for tidsfrister. DTU har i denne proces pointeret overfor de studerende, der ikke reagerede på den første henvendelse, at det ville være særdeles hensigtsmæssigt at de tog i mod tilbuddet.

DTU finder dog, at vejledning altid må være et tilbud til den studerende. Med formuleringen om at universitetet har pligt til at vejlede studerende, der er blevet forsinkede 12 måneder i forhold den normerede studietid, skabes en lidt tvivlsom retsstilling. Hvad skal universitetet gøre, i forhold til den forsinkede studerende, der fx ikke ønsker at tale med en studievejleder? Det er vanskeligt at forestille sig sanktionsmuligheder, der ikke ville have en negativ effekt på gennemførelsen af uddannelsen.

Med venlig hilsen

↓
Helge Elbrønd Jensen
Uddannelsesdekan

Muh Reuss, studierchef

Universitets- og Bygningsstyrelsen
Bredgade 43
1260 København K.

**Copenhagen
Business School**
HANDELSSHØJSKOLEN

The President
Rektor

Solbjerg Plads 3
DK-2000 Frederiksberg

Dir. tel: +45 · 3815 2014
Tel: +45 · 3815 3815
Fax: +45 · 3815 2015
E-mail: fjl@cbs.dk
www.cbs.dk

9. februar 2007

J.nr.01-0054
TWH

Thomas Werner Hansen
Chefkonsulent
Tlf: 38 15 26 77
Email: twh.oefak@cbs.dk

Høring over udkast til forslag til lov om ændring af universitetsloven
(Vejledning af studerende og afleveringsfrist for speciale)

Universitets- og Bygningsstyrelsen har ved brev af 29. januar 2007 fremsendt udkast til forslag til Lov om ændring af universitetsloven, idet man anmoder om universitetets eventuelle bemærkninger hertil.

Indledningsvist bemærkes, at CBS fuldt ud kan tilslutte sig det overordnede formål med ændringsforslaget, nemlig at flere studerende skal gennemføre deres universitetsuddannelse på normeret tid, og at færre studerende skal falde fra studierne.

CBS har i øvrigt følgende bemærkninger til lovudkastet (henvisningerne gælder paragrafferne i universitetsloven):

Ad. § 8, stk. 1

Det forekommer ikke velbegrunder, at det skulle være nødvendigt at tilvejebringe en særlig hjemmel til, at ministeren fremover kan fastsætte regler for *tilrettelæggelse* af undervisning og prøver, hvis formålet alene er give mulighed for at fastsætte, at der skal være mulighed for at gå til eksamen hvert halve år i de fag, hvor der løbende afholdes undervisning, og at der skal være mulighed for at gå til omprøve i umiddelbar forlængelse af den ordinære eksamen. Eksamensbestemmelsen udstedt med hjemmel i den gældende formulering af § 8 indeholder allerede i dag bestemmelser om omprøver, hvorfor de foreslåede ændringer for de flestes vedkommende allerede vil kunne gennemføres ved ændringer i eksamensbekendtgørelsen uden yderligere lovhjemmel.

Det kan i øvrigt oplyses, at CBS allerede i dag har det hovedprincip indarbejdet i studieordningerne, at der afholdes syge- og omprøve i umiddelbar forlængelse af de ordinære prøver (dvs. som angivet i bemærkningerne til lovudkastet). Kun hvor der afholdes ordinære prøver i faget 2 gange årligt, afholdes der ikke syge-/omprøver i umiddelbar tilknytning til en prøve. Der er således i alle tilfælde mulighed for at de bekendtgørelsesforeskrevne 3 eksamensforsøg kan aflægges inden for et tidsrum på ét år.

For så vidt angår forslaget om, at der i et fag, der løber over to semestre, skal afholdes prøver efter hvert semester, finder vi, at det er i klar modstrid

med universitetslovens intentioner om institutionernes selvbestemmelse og i øvrigt uhensigtsmæssigt, at man nu fra ministerielt hold vil fastsætte generelle regler om forholdet mellem undervisningsforløb og prøvestruktur. Det bør derfor efter vores opfattelse fortsat være et internt universitetsanliggende at tilrettelægge fordelingen og udformningen af prøverne i et fag på den måde, som findes optimal for at understøtte de intenderede læringsmål og således at prøvestrukturen kan tilpasses det enkelte fags indhold, curriculum og den anvendte pædagogik.

Vi anbefaler derfor, at den foreslåede lovændring udgår.

Ad. § 18, stk. 6

Det forekommer særdeles uhensigtsmæssigt, at det fremover skal være *studienævnet*, der skal godkende opgaveformuleringen og afleveringstidspunktet for kandidatspecialer. Eksempelvis vil det betyde at studienævnet for cand.merc.-uddannelsen, der består af 10 personer, fremover årligt skal realitetsbehandle og godkende mellem 550 og 600 opgaveformuleringer. Ud over at det kan medvirke til at forsinke godkendelsen i forhold til den nuværende procedure forekommer det at være et unødigt spild af ressourcer, at den slags detailanliggender skal belaste arbejdet i et kollegialt organ, der bør kunne koncentrere sig om at fastlægge de overordnede linjer for uddannelsens indhold, forløb og kvalitet.

CBS har allerede i dag en formulering i studieordningerne, der lyder som følger:

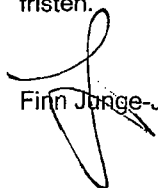
"Emneafgrænsning og problemformulering for kandidatafhandlingen skal godkendes af vejlederen/linjekoordinatoren forud for vejledningsforløbet. Samtidig med godkendelsen fastsættes en afleveringsdato."

Der er således ikke tale om, at vi har indvendinger mod substansen i forslaget, men alene mod at kompetencen henlægges til studienævnet.

Vi foreslå, at forslaget ændres, så der i stedet for indsættes en bestemmelse i § 18, stk. 5 in fine (vedrørende studielederen) med følgende ordlyd:

"Studielederen eller en af denne udpeget fagkyndig lærer godkender opgaveformuleringen og afleveringstidspunktet for kandidatspecialet efter de regler, som ministeren har fastsat i medfør af § 8, stk.1."

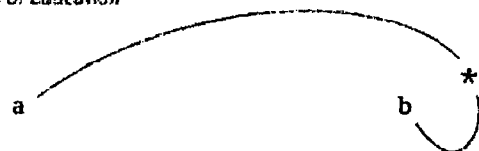
Såfremt ministeriet måtte fastholde, at kompetencen skal forankres hos studienævnet (dvs. i stk. 6), finder vi det helt afgørende at formuleringen ændres, således at studienævnet alene skal udpege den eller de fagkyndige lærere (der typisk vil være fagkoordinatorerne for de pågældende fag), der herefter foretager den konkrete godkendelse og fastsættelse af afleveringsfristen.

Finn Junge-Jensen /

Thomas Werner Hansen

Universitets- og Bygningsstyrelsen
Bredgade 43
1260 København K

Att: Chefkonsulent Gertie Lund

Rektoratet
Tuborgvej 164
2400 København NV

T: 8888 9050
F: 8888 9701
E: rektor@dpu.dk

www.dpu.dk

8. februar 2007

Sagsnr: S04-001398

Vedr: Høring over udkast til forslag til lov om ændring af universitetsloven - UBSTs sagsnr. 06-008075

Danmarks Pædagogiske Universitet har via Rektorkollegiet modtaget udkast til forslag om ændring af universitetsloven (vejledning af studerende og afleveringsfrist for speciale) i høring.

DPU bifalder, at der rettes opmærksomhed mod initiativer, der kan støtte studerende i deres studieforløb, herunder hjælpe frafaldstruede studerende. Universitetet så derfor gerne, at nogle af de mange midler der afsættes til dette, blev øremærket forskning eller undersøgelser i, hvad der virker inden for området.

Derimod tager vi afstand fra, at de gode intentioner om støtte af de studerende skal udmøntes i lovændringer, der giver ministeren bemyndigelse til at detailstyre universiteterne i en hidtil uset grad. Det harmonerer eksempelvis ikke med universitetslovens oprindelige intentioner om øget uafhængighed og ledelsesmæssigt råderum, at ministeren får bemyndigelse til at fastlægge regler for tilrettelæggelse af undervisningen jf. § 8 stk.1. Også selvom der ikke er tale om tilrettelæggelse af det faglige indhold.

Det er DPUs indtryk, at de respektive universiteter har taget initiativer til studiefremmende forløb, der vurderes at afhjælpe de problemer, der er særegne for det enkelte universitets uddannelser og studerende. På DPU er der iværksat en række initiativer, der i vid udstrækning falder uden for de i lovforslaget skitsede. Vi mener således at have fundet andre mere farbare veje til fremme af gennemførelse, såsom fleksibel undervisningstilrettelæggelse, styrket studiemiljø, ændrede vejlednings- og bemandingsprocedurer osv. Disse lokale initiativer fokuserer på forebyggelse mod studieforsinkelser og frafald og er nøje afstemt efter de studerendes behov, som typisk udtrykkes gennem undervisningsevalueringer og via studienævn.

Vi anbefaler derfor, at ministeriet frafalder forslag om bindende specialfrister, ministeriel bemyndigelse til at fastlægge regler for tilrettelæggelse af undervisning, regler for vejledning af studerende og procedurer for godkendelse af opgaveformuleringer, da disse forslag vurderes at

REKTORKOLLEGIET

- 9 FEB. 2007

J.NR.
LØBENR.

2006-2000-18
40

beslaglægge mange administrative og videnskabelige ressourcer, og afkastet ikke vil stå mål med investeringerne.

Til de konkrete initiativer har DPU følgende bemærkninger:

Ad Bemærkninger til lovforslaget pkt. 2.1.

Hensigten om omprøve i samme eksamenstermin bifaldes af DPUs studienævn, men det må samtidig bemærkes, at DPU allerede har halvårslige eksamensterminer, og at det vurderes at være meget ressourcekrævende at tilrettelægge yderligere to eksamensperioder, der blandt andet griber ind i semesterstart.

Forslaget om bindende frist for specialeaflevering, og i tilknytning hertil brug af eksamensforsøg som straf for overskridelse af frist eller krav om reformulering af opgaven, synes lige lovligt rigid. I stedet for at fokusere på, hvad der vil støtte de studerende i specialeskrivningen uanset studieretning (fastholdelse af fokus, deltagelse i læsegrupper, midtvejsopponering o.lign.), tvinger bestemmelsen de studerende til at prioritere tidsøkonomi højere end læringsudbytte og om nødvendigt til at skifte fokus frem for at fastholde det oprindelige og færdiggøre. DPU vurderer, at bestemmelsen tvinger de studerende til at tænke i 'smuthuller' såsom udskudt specialestart og universitetet til at tænke i tunge bureaukratiske foranstaltninger.

Der bliver desuden behov for, at bestemmelsen giver universitetet dispensationsmuligheder for afleveringsfrister i de tilfælde, hvor studerende for eksempel skriver speciale som et led i et virksomhedsophold eller hvor omfattende feltarbejde og udlandsrejse indgår i specialearbejdet.

Det skal bemærkes, at det på DPU ikke vil være hensigtsmæssigt, at opgaveformuleringer godkendes af studienævn. Medlemmer af studienævnet har ikke detailindsigt i alle faglige aspekter af kandidatuddannelserne, så vi foreslår, at § 18 stk. 6, nr. 4 "at godkende opgaveformuleringen og afleveringstidspunktet..." erstattes af "at tilvejebringe procedurer for uddannelsesmiljøernes godkendelse af opgaveformuleringen og afleveringstidspunktet..."

Ad Bemærkninger til lovforslaget pkt. 2.2.

DPU støtter en obligatorisk samtale med studerende der er mere end 12 måneder forsinkede. Vi mener dog ikke, det er rimeligt at pålægge universitetet at gennemføre samtaler efter 6 måneders forsinkelse. Reaktionen fra DPUs studerende peger på, at dette vil blive opfattet som unødigt formynderisk.

Lovforslaget fastlægger, at studievejledningen skal styrkes og det foreslås i bemærkningerne til lovforslagets enkelte bestemmelser (s. 6), at ministeren kan fastsætte regler for form, fremgangsmåde, omfang og hyppighed af studievejledningssamtaler, foruden regler for kvalifikationskrav til studievejledere og definitioner af, hvad det vil sige at være frafaldstruet.

Universitetet finder det overflødig, at ministeren udsteder sådanne regler, retningslinjer og definitioner. Vi skulle mene, at noget sådant er et universitetsanliggende og vi kan allerede nu afkræfte, at der er behov for en betydelig styrkelse af studievejledningen. Omvendt udtrykker såvel studerende, undervisere og studienævn behov for en styrket eksamensvejledning, som helst ses forestået af videnskabeligt personale for at sikre den faglige kobling.

DPU ønsker derfor fastholdelse af de nødvendige frihedsgrader, der sikrer, at indsatsen og midlerne rettes mod det, der vil støtte de studerende mest muligt.

Ad bemærkninger til lovforslagets punkt 4

DPU støtter hensigten om at universiteterne skal tilrettelægge uddannelserne anderledes, så der sker tættere kobling mellem undervisning og eksamen og desuden etableres en mere overskuelig semesterstruktur. Bemærkningerne til lovforslaget beviser dog, hvor vanskeligt det er at lovgive om sådanne forhold. På DPU mener vi ikke, at vi kan finde en mere overskuelig semesterstruktur end den eksisterende, så hvad betyder lovforslagets bemærkninger reelt? Til gengæld er det givet, at universitetets igangværende arbejde med at skabe tættere kobling mellem undervisning og eksamen ikke er tilendebragt, men som sagt virker det nærmest umuligt at lovgive herom.

Afslutningsvis vil vi bemærke, at vi på det varmeste støtter, at der afsættes midler til sikring af efteruddannelse af universitetets undervisere. Vi anbefaler at lovforslaget fremhæver, at det er *pædagogisk* efteruddannelse, der skal sikres.

Med venlig hilsen

Lars-Henrik Schmidt
Rektor

Ruth Jacobsen

Fra: Wilbert van der Meer
Sendt: 7. februar 2007 14:49
Til: RKS
Emne: VS: 041-0001 Forslag til lov om ændring af universitetsloven (Vejledning af studerende og afleveringsfrist for speciale)

-----Oprindelig meddelelse-----

Fra: Mads Tofte [mailto:tofte@itu.dk]
Sendt: 5. februar 2007 14:37
Til: Suzanne Kjær; Wilbert van der Meer
Cc: journal@itu.dk; Bitta Nielsen, ITU
Emne: Re: 041-0001 Forslag til lov om ændring af universitetsloven (Vejledning af studerende og afleveringsfrist for speciale)

Kære Wilbert

ITU kan tilslutte sig synspunkterne i dit papir. Vi vil i vores hørings svar yderligere fremhæve, at bestemmelserne om indførelse af maksimale specialeskrivningsperioder vil føre til udskydelse af starttidspunktet for specialeskrivning med mindre de ledsages af regler om tidsfrister for påbegyndelse af specialet.

Vi vil i stedet udbede og resultatstyring, så skal vi nok finde ud af at levere resultaterne.

Venlig hilsen

Mads

REKTORKOLLEGIET

Suzanne Kjær wrote:

>
>
> -----
> --
>
> Subject:
> Forslag til lov om ændring af universitetsloven (Vejledning af
> studerende og afleveringsfrist for speciale)
> From:
> "Wilbert van der Meer" <wm@rks.dk>
> Date:
> Sat, 3 Feb 2007 01:41:49 +0100
> To:
> "#Universiteterne" <#Universiteterne@rks.dk>, "#Rektorkollegiet"
> <#Rektorkollegiet@rks.dk>
>
>
> *Rektorkollegiets Sekretariat*
>
> J.nr. 2006-2000-18
>

- 7 Feb. 2007

J.NR.
LØBENR

2006-2000-18

35

Fra: Hanne Clausen på vegne af U-UBST - enhedspostkasse
Sendt: 12. februar 2007 13:37
Til: Inge Sebens
Emne: VS: Sags nr. 06-008075
TVF

Hanne Clausen, kt.fm.
Universitets- og Bygningsstyrelsen
Institutionspolitisk kontor (IPK)
Bredgade 43
1260 København K
+45 3395 1200
Direkte: +45 7226 5585
mail: Hcl@UBST.dk

-----Oprindelig meddelelse-----
Fra: Jane Ryhede [mailto:jr@eva.dk]
Sendt: 12. februar 2007 11:57
Til: U-UBST - enhedspostkasse
Emne: Sags nr. 06-008075

Danmarks Evalueringsinstitut har 29. januar 2007 fra Universitets- og Bygningsstyrelsen i Ministeriet for Videnskab, Teknologi og Udvikling modtaget Høring over udkast til forslag til lov om ændring af universitetsloven (Vejledning af studerende og afleveringsfrist for speciale) med anmodning om eventuelle bemærkninger.

Danmarks Evalueringsinstitut har følgende bemærkninger til den fremsendte høring.

EVA har med stor interesse læst udkastet til Lov om ændring af universitetsloven (Vejledning af studerende og afleveringsfrist for speciale). EVA vurderer at indholdet i lovforslaget vil være med til at forbedre universiteternes vejledningsindsats og at det ligger i god tråd med EVA's rapport om studie- og erhvervsvejledning på universiteterne fra 2005. Her blev det fremhævet at opsøgende individuel vejledning ved fx studiemæssige problemer er et vigtigt tiltag, ikke mindst for at nå ud til de ressourcetsvage studerende. Evalueringen viste at flere universiteter på daværende tidspunkt var i gang med dette arbejde i større eller mindre grad, og det er i EVA's øjne positivt hvis dette bliver et lovkrav.

EVA's evaluering af studie- og erhvervsvejledningen på universiteterne afgrænsede sig til vejledning der tilbydes de studerende i forbindelse med uddannelses- og erhvervsvalg og havde ikke direkte fokus på specialevejledning. Det er dog EVA's generelle indtryk fra vores uddannelsesevalueringer, at specialevejledning er et område der trænger til opstramning og forbedring. For at understøtte dette arbejde mener EVA at der er behov for at lave en selvstændig tværgående evaluering af universiteternes indsats i forhold til specialevejledning.

I de almindelige bemærkninger til lovforslaget fremgår det at "Indholdet i studievejledningen skal være koncentreret om effektiv studietilrettelæggelse, Statens Uddannelsesstøtte, job- og beskæftigelsesmuligheder og generelt styrke karrierevejledningen, f.eks. ved at etablere karrierecentre." I EVA's rapport om studie- og erhvervsvejledning på universiteterne bliver det anbefalet at universiteterne skal stille et vejledningstilbud til rådighed for de studerende når de skal foretage studierelaterede valg i løbet af deres uddannelse. Og at dette tilbud skal sikre at den studerende har et overblik over de forskellige valgmuligheder og over konsekvensen af de valg de tager i forhold til videre uddannelsesmuligheder og det senere arbejdsliv. Det betyder at det er vigtigt at universiteterne sikrer at viden om arbejdsmarkedet og beskæftigelsesmuligheder er lettilgængelige for de personer der varetager vejledningen af de studerende i forbindelse med studievalg i løbet af uddannelsen. Evalueringen viste at det ikke er alle universiteter som er gode til at inddrage denne viden om arbejdsmarkedet og beskæftigelsesmuligheder når de studerende søger vejledning i forbindelse med studierelaterede valg i løbet af deres uddannelse. Det er ofte sådan at viden om arbejdsmarkedet og beskæftigelsesmuligheder findes hos personer ansat i erhvervsvejledningsenheder eller -stillinger, mens decentrale vejledere har et begrænset kendskab hertil. Når lovforslaget nævner at en styrkelse af karrierevejledningen kan ske ved fx at etablere selvstændige karrierecentre er det vigtigt at være opmærksom

på at studievejledningen og erhvervsvejledningen ikke kommer for langt væk fra hinanden, at det sikres at viden om arbejdsmarkedet formidles ud i alle vejledningsled.

EVA glæder sig over at det af bemærkningerne til lovforslaget fremgår at studievejledningen på universiteterne skal styrkes generelt. I den forbindelse vil EVA gerne gøre opmærksom på en af de centrale anbefalinger i den føromtaltede evalueringsrapport. En kvalificeret og kompetent vejledning af studerende der står over for et studie- eller erhvervsrelateret valg kræver en vejlederuddannet vejledergruppe. Alle vejledere bør derfor have vejlederuddannelse og denne uddannelse bør ligge meget tidligt i ansættelsesforløbet og indrettes efter de vejledningsopgaver den ansatte officielt varetager. Evalueringen viste et forholdsvis lavt uddannelsesniveau på det vejledningsmæssige område og universiteternes vejledningsindsats blev karakteriseret som lavt professionaliseret. Det vil derfor være et vigtigt indsatsområde for at opnå en styrkelse af universiteternes vejledningsindsats.

Anette Dørge Jessen
Områdechef

Danmarks Evalueringsinstitut (EVA)
Østbanegade 55, 3. sal
2100 København Ø

Telefon: 3555 0101
Direkte: 3525 4639
Fax: 3555 1011
E-mail: jr@eva.dk
Web: www.eva.dk

Fra: Ole Holm-Møller [ohm@su.dk]

Sendt: 8. februar 2007 16:17

Til: U-UBST - enhedspostkasse

Cc: SUstyrelsen (sustyrelsen@su.dk); Marianne Madsen; Merete Vinje; Tove Witt; Peter Nielsen

Emne: 06-008075 Høring over udkast til ændring af universitetsloven

Styrelsen for Statens Uddannelsesstøtte har ingen bemærkninger til lovforslaget.

Med venlig hilsen Ole Holm -Møller

Ole Holm-Møller, specialkonsulent,
Styrelsen for Statens Uddannelsesstøtte, SU-kontoret
Tlf. 33 26 85 53, e-mail ohm@su.dk

Ministeriet for Videnskab, Teknologi og
Udvikling
Universitets- og Bygningsstyrelsen
Ledelsessekretariatet
Bredgade 43
1260 København K

Den 8. februar 2007
BBA
Sagsnr. 200700163

ubst@ubst.dk

Høring over udkast til lov om ændring af universitetsloven

AC har den 29. januar 2007, fra Ministeriet for Videnskab, Teknologi og Udvikling, modtaget udkast til forslag til Lov om ændring af universitetsloven ("Vejledning af studerende og afleveringsfrist for speciale") til høring. AC har udsendt forslaget til høring i medlemsorganisationerne og skal på den baggrund fremkomme med bemærkninger.

AC er enig i de politiske målsætninger om at understøtte de studerende til hurtigere studie gennemførelse og reducere studiefrafald. Men i forhold til midlerne, er AC mere tvivlende.

Der lægges således op til en betænkelig grad af central detailstyring af universiteternes undervisningsindsats som beskrevet i bemærkningerne til lovforslagets enkelte bestemmelser. Her fremgår, at det er tanken "at ministeren fastsætter rammer for tilrettelæggelse og opbygning af undervisningen og den efterfølgende eksamensmulighed". Ministerens bemyndigelse skal derefter udmøntes ved ændring af uddannelsesbekendtgørelsen.

AC skal, i forhold til det forestående bekendtgørelsesarbejde, advare mod den stigende centrale detailstyring af universiteternes undervisningsindsats som ændringsforslaget er udtryk for. I stedet skal AC foreslå, at universiteternes udviklingskontrakter bruges til at forfølge de ønskede politiske målsætninger, men hvor det er universiteternes beslutning, hvorledes uddannelserne bedst indrettes i forhold til at nå målene. Herved sikres en nødvendig hensynstagen til uddannelsernes mangfoldighed, ligesom den faglige indsigt på decentralt niveau bedst udnyttes.

Uden finansierede initiativer til kvalitetsløft i de videregående uddannelser og styrket vejledningsindsats, vil uddannelserne fortsat lide under høje frafald. AC skal derfor kvittere for, at der afsættes 69 mio. kr. i 2007, 61 mio. kr. i 2008 og 75 mio. kr. i 2009 til ændrede undervisningsformer, styrket studievejledning og efteruddannelse af underviserne på universiteterne.

Med venlig hilsen

Birgit Bangskjær
Direkte nr.: 33 69 40 26
E-mail: bba@ac.dk

Område: Uddannelsespolitik
Emne: Høringssvar til udkast til lov om ændring af universitetsloven
Til: Universitets- og Bygningsstyrelsen

København, den 11. februar 2007

Overordnede kommentarer

Danske Studerendes Fællesråd er positive over, at Videnskabsministeriet sætter fokus på nogle af de pædagogiske og uddannelsesstrukturelle muligheder, der findes for at få de studerende hurtigere igennem. Vi mener, at dette fokus på pædagogik og kontakt til de studerende er den mest effektive måde, hvis man ønsker at sikre hurtigere gennemførelstider på de danske universitetsstudier.

Når dette er sagt, finder vi det problematisk, at man føler det nødvendigt at detailregulere og styre universiteterne på det niveau, som lovændringerne er et udtryk for. Vi mener, at de tiltag, der findes i forslaget, burde være løst på institutionsniveau, hvis man ønsker at leve op til løfter om mindre detailstyring, mindre centralisering og mere selveje.

Yderligere kan vi være bekymrede for, at udgifterne til disse nye tiltag, som universiteterne pålægges, i sidste ende vil gå fra midlerne til uddannelse. Som studerende mener vi ikke, at nok så meget studievejledning, reeksaminationsmuligheder eller samtaler, kan opveje mangel på grundlæggende undervisning og faglig vejledning

Reeksamen og eksamensafholdelse

DSF mener i lighed med ministeriet, at manglende mulighed for reeksamen kan være med til at forsinke studerende unødigt og kan også tilslutte sig intentionen om, at der skal finde eksamination sted hvert semester. Vi finder det dog besynderligt, at denne mulighed skal formuleres i loven ved, at ministeren kan "fastsætte regler om tilrettelæggelse af undervisning og eksamensformer", når det er hyppigheden af reeksamener og tidspunkter for disse, der er omdrejningspunktet. Det må være studienævnet, der allerede har det faglige ansvar for uddannelserne, der i forvejen véd hvilken undervisning og hvilke eksamensformer, der egner sig bedst til bestemte emner. Således kunne formuleringen være "tilrettelæggelse af reeksamener og tidspunkter for disse".

Specialeafleveringsfrist, re-speciale og studienævnets bemyndigelse

DSF anerkender problemet med, at forventninger fører til, til specialet mange steder overstiger de seks måneder, det er normeret til. Vi mener dog, at der primært er tale om et kulturproblem i forskningsmiljøerne og at man i stedet for at regulere dette ved at indskrænke de studerendes muligheder for fordybelse, burde fokusere direkte på forskere og vejledere.

Danske Studerendes Fællesråd

H.C. Andersens Boulevard 51, st. tv
DK-1553 København V
Homepage: www.dsfnct.dk/

Telefon: (+45) 33 32 48 13
Fax: (+45) 33 32 49 13
Email: dsf@dsfnct.dk

Sagsbehandler: Rune Møller Stahl
Email: rune@dsfnct.dk
Mobiltelefon: (+45) 28 19 45 01

Hvis intentionen er at forkorte specialeprocessen, stiller vi os undrende overfor, hvorfor studienævnene i punkt 3 skal "godkende opgaveformuleringerne".

Opgaveformuleringen indbefatter den faglige del af specialet og da specialer ofte er meget specifikke omkring et bestemt emne, som bemærkningerne også understreger, vil det være nødvendigt for studienævnet at rådføre sig med fagligt kompetente VIP'er. I langt de fleste tilfælde vil dette betyde, at studienævnet vil rådføre sig med den pågældende vejleder for specialet. Dette kan kun opfattes som en forsinkelse inden den studerende kan påbegynde sit arbejde. Rådfører studienævnet sig ikke, vil behandlingen af opgaveformuleringen nødvendigvis blive overfladisk og rudimentær. DSF foreslår derfor, at punkt 3 som minimum bliver ændret, således at opgaveformuleringen ikke skal godkendes af studienævnet, men som nu, nemlig af den vedrørende vejleder for specialet.

Endvidere antager DSF, at ministeriet ønsker at komme ovennævnte problemstilling yderligere til livs ved at lade et ikke afleveret speciale tælle som et eksamensforsøg. "Består" man ikke et speciale, skal man til "reeksamen". I alt har man tre forsøg. Det bemærkes først, at en ny opgaveformulering, medmindre at denne er stort set identisk med den oprindelige, *vil være* som et nyt speciale. Derfor forekommer det DSF urimeligt, at man halverer tiden for afleveringen af specialet til 3 måneder ved andet og tredje forsøg. I DSFs øjne svarer det til, at en studerende der ikke består en skriftlig eksamen på 4 timer eller en mundtlig eksamen på 30 minutter, ved reeksamen kun skal have hhv. 2 timer eller 15 minutter.

Opfølgende samtaler til forsinkede studerende

Som udgangspunkt mener DSF at det er særdeles positivt at universiteterne tilbyder samtaler til forsinkede studerende. Vi mener dog ikke, at der er grund til at samtalerne efter 12 måneder skal være obligatoriske. Udlandsophold eller erhvervsarbejde er kun nogle af de legitime grunde, en studerende kan have til at blive forsinket, og vi finder det et overdrevent indgreb med tvungne samtaler.

På vegne af Danske Studerendes Fællesråd

Rune Møller Stahl
Uddannelsespolitisk Ordfører

Universitets- og Bygningsstyrelsen
ubst@ubst.dk
Att.: Chefkonsulent Gertie Lund

13. februar 2007
SBH/jsl
6150-0016
jsl@danskerhverv.com

Svar på høring over ændring af universitetsloven

Dansk Erhverv har modtaget Universitets- og Bygningsstyrelsens høring over ændring af universitetsloven (vejledning af studerende og afleveringsfrist for speciale) med brev af 29. januar 2007.

Generelle bemærkninger

Dansk Erhverv finder lovudkastet positivt.

De studerende skal have de bedst mulige rammer for et effektivt studieforløb, som klæder dem på til et omskifteligt og internationaliseret arbejdsmarked, hvor evnen til at kombinere faglige kompetencer på nye og kreative måder er i højsædet. Danske universiteter har en stor og vigtig opgave foran sig med hensyn til at professionalisere såvel studievejledning før og under studiet som karrierevejledning. Med udviklingen på det internationale jobmarked og i de videntunge offentlige og private sektorer i Danmark, hvor der efterspørges stærke kompetencer i både dybden og bredden, spiller vejledning en central rolle i at kvalificere de unges studievalg med henblik på en faglig-erhvervsmæssig toning af uddannelsesforløbet.

Specifikke bemærkninger

Ad - § 8, stk. 1 - bedre tilrettelæggelse af undervisning, prøver og anden bedømmelse

Dansk Erhverv finder det positivt, at de studerende får mulighed for at gå oftere til eksamen i det omfang, det gavner det faglige niveau og læringsmæssige udbytte.

Ad § 9, stk. 3 - styrket studievejledning

Der er behov for et systematisk løft af universiteternes vejledningsarbejde. Derfor skal indsatsen understøttes af et krav om, at studie- og karrierevejledning varetages af personer med en professionel vejlederuddannelse.

Studie- og karrierevejledningen skal være på omgangshøjde med udviklingen i dansk erhvervsliv, således at de studerende vejledes i overensstemmelse hermed. Der skal derfor ske en strategisk kobling mellem et nyt professionelt vejlederkorps og de nye obligatoriske aftagerpaneler på uddannelserne med henblik på vidensoverførsel om udvikling af nye jobfunktioner og kompetenceområder på arbejdsmarkedet.

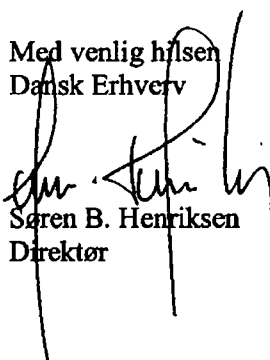
Tilsvarende skal der være en tæt dialog mellem vejledere, uddannelsesudviklere og aftagerpaneler, for så vidt angår den faglige udvikling af uddannelse og forskning,

Ad § 18, stk. 6, nr. 3 - frist for aflevering af kandidatspeciale

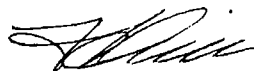
Dansk Erhverv finder, at specialevejledningen skal afstemmes langt bedre med det forhold, at specialet ikke er en videnskabelig afhandling, men en større akademisk opgave, der skal dokumentere de studerendes tilegnelse og selvstændige brug af fagets teori og metoder. Heroverfor står ph.d.-afhandlingen som genstand for egentlig forskning og demonstration af forskningskompetence.

Dansk Erhverv stiller sig til rådighed for uddybende oplysninger.

Med venlig hilsen
Dansk Erhverv

Søren B. Henriksen
Direktør

Jannik Schack Linnemann
Forskningspolitisk chef

DANSK INDUSTRI
H.C. Andersens Boulevard 18
1787 København V
Tlf. 3377 3377 · Fax 3377 3300
di@di.dk · www.di.dk

Ministeriet for Videnskab, Teknologi og
Udvikling
Att.: Gertie Lund
Bredgade 43
1260 København K

12. februar 2007

Sagsnr. 06-008075

Høringssvar vedr. forslag til lov om ændring af universitetsloven

Dansk Industri takker for høringen af d. 29. januar 2007 og tilslutter sig målet om, at de unge skal "hurtigere gennem uddannelserne". Derfor støtter DI også intentionerne om, at uddannelserne tilrettelægges, så forsinkelserne bliver mindst mulige, og at frafaldet på universitetsuddannelserne mindskes. Herunder:

- at uddannelserne tilrettelægges, så de studerende har mulighed for at gå til eksamen mindst hvert halve år i de fag, hvori der løbende afholdes undervisning
- at universiteterne tvinges til at sikre, at der stilles bindende tidsbegrænsninger for de kandidatstuderendes specialeskrivning
- at universiteterne tvinges til at følge op overfor frafaldstruede studenter

Flere dygtige kandidater på normeret tid forudsætter et godt studiemiljø og undervisning af høj kvalitet. DI glæder sig derfor over, at der er afsat 69 mio. kr. i 2007, 61 mio. kr. i 2008 og 75 mio. kr. i 2009 til disse initiativer samt til efteruddannelse af underviserne på universiteterne. Ved specialeskrivningen bør universiteterne f.eks. garantere vejledere ved specialestart, samt tilbyde specialepladser. Ligeledes bør der i højere grad udbydes kurser om sommeren, så de studerende får mulighed for at indhente forsinkelser - eller endda komme foran.

DI finder det overordentligt vigtigt, at det sikres, at lovændringerne hurtigt medfører ændringer på de enkelte uddannelser. Kun dermed kan den betydeligt øgede bevilling til universiteterne få den ønskede effekt.

DI vil derfor foreslå, at der indskrives i ændringsforslaget, at Ministeriet for Videnskab, Teknologi og Udvikling primo 2008 laver en redegørelse for status for justeringerne, som følge af denne lovændring mhp. en eventuel justering i udmeldingen af midlerne. DI finder, at dette ikke kan afvente den samlede evaluering af alle globaliseringsinitiativerne i 2009.

Øvrige bemærkninger

DI vil desuden gøre opmærksom på, at DI savner en udmøntning af globaliseringsaftalens bestemmelser om eliteuddannelser samt den afsatte bevilling på finansloven for 2007 til dette formål.

I bemærkningerne til lovforslaget nævnes desuden, at optagelsessystemet skal tilgode unge, der starter tidligere på en videregående uddannelse, samt at dette forventes udmøntet i adgangsbekendtgørelsen.

I høringsvar af 2. februar 2007 til ændring af bekendtgørelse om adgang m.v. ved bachelor- og kandidatuddannelserne ved universiteterne har DI tidligere svaret at:

"DI støtter intentionen om, at adgangsreglerne skal sikre, at unge ikke er unødigt forsinket før studiestart, men ønsker samtidig, at adgangssystemet til de videregående uddannelser er klart og gennemskueligt.

I den forbindelse er det DI's vurdering, at forslaget om vægtning af eksamensgennemsnittet ved ansøgning om optag inden for to år efter afsluttet eksamen vil have en meget begrænset effekt på de studerendes alder ved studiestart. Forslaget har således kun effekt på de få studier, hvor der i dag er adgangsbegrænsning.

Forslaget er samtidig med til at gøre adgangsreglerne mindre gennemskuelige for ansøgerne, hvilket DI finder uheldigt. Derfor anbefaler DI, at incitamentet til at unge kommer hurtigere gennem uddannelsessystemet i stedet sikres ved andre initiativer. F.eks. gennem revisioner af SU-systemet".

Med venlig hilsen

Charlotte Rønhof
Forskningschef

Sarah Gade Hansen
Konsulent

REKTORKOLLEGIET

The Danish Rectors' Conference

Fiolstræde 44, 1. th.
DK-1171 København K

Telefon: (+45) 33 92 54 09

Telefax: (+45) 33 92 50 75

CVR-nr.: 15 35 13 49

www.rektorkollegiet.dk
wm@rks.dk

Chefkonsulent Gertie Lund
Ledelsessekretariatet
Universitets- og Bygningsstyrelsen
Ministeriet for Videnskab, Teknologi og Udvikling
Bredgade 43
1260 København K

12. februar 2007
J.nr. 2006-2000-18
WM

Rektorkollegiet takker for udkast til forslag til Lov om ændring af universitetsloven (Vejledning af studerende og afleveringsfrist for speciale), som vi den 29. januar 2007 modtog i høring med høringsfrist den 12. februar.

Rektorkollegiet støtter til fulde de intentioner, der ligger bag forslaget, nemlig at reducere studietider og frafald ved bedre vejledning og mere hensigtsmæssig studietilrettelæggelse. De initiativer, der beskrives i forslaget, er allerede gennemført i en eller anden form de fleste steder. Rektorkollegiet finder ligeledes, at de foreslåede initiativer er en fornuftig udmøntning af de hensigter, der er skitseret i Globaliseringsrådets konklusioner.

Forslaget til ændring af universitetsloven giver imidlertid anledning til en grundlæggende overvejelse vedr. den fremtidige styring af universiteterne.

I hvert fald siden universitetslovsændringen i 2003 har det været ministerens erklærede hensigt at øge universiteternes uafhængighed og give de nye universitetsledelser størst muligt råderum. Der har i den konkrete udmøntning ikke altid været enighed om, hvor hurtigt de reelle frihedsgrader kunne indføres, men der har dog på det principielle plan været enighed mellem ministeren og universiteterne om intentionerne.

Vejen til større frihedsgrader for de selvejende universiteter er vanskelig, men tanken er, at videnskab ikke kan og skal styres politisk, at friheden kan give bedre kvalitet, og at de mange udfordringer bedst mødes med udgangspunkt i de styrker, der findes på det enkelte universitet. Universiteterne er indstillet på, at de større frihedsgrader medfører øget forpligtelse til over for samfundet at redegøre for, hvilke resultater der er opnået. Dette ansvar afspejler sig i de indgåede udviklingskontrakter.

Med de seneste forslag til ændring af universitetsloven synes der imidlertid at være sket et markant skifte i forhold til målsætningen om at give universiteterne mere frihed og mere ansvar. Ikke alene lægges der med lovændringerne op til detaljerede regler for universiteternes virke på meget specifikke områder, man inddrager også de faglige forhold, som der ellers i årtier har været enighed om burde overlades til universiteterne.

Dels gives der i forslaget nogle meget detaljerede anvisninger, dels får ministeren nogle beføjelser, der griber langt ind i universiteternes faglige selvstyre.

At ministeren får bemyndigelse til at fastlægge regler for "tilrettelæggelsen af undervisningen" er vist ikke set i Danmark siden enevælden og er helt usædvanligt også i forhold til andre lande. Selv i lande, hvor systemerne er langt mere centralt orienterede end det danske, har ministeren ikke bemyndigelse til at styre uddannelsernes tilrettelæggelse. Denne meget generelle og principielle bemyndigelse til ministeren synes slet ikke at stå i forhold til den umiddelbart tiltænkte anvendelse, nemlig lovgivning om tilrettelæggelse af omprøver.

Ikke alene er det en centralistisk løsning baseret på en forestilling om, at uddannelsesrettelæggelse kan foretages politisk, ens for alle og uafhængigt af det faglige indhold. Det er samtidig en løsning, der tager ansvaret fra universiteterne, stik imod hensigten med for eksempel akkrediteringsloven. Hvis ministeren principielt styrer tilrettelæggelsen, så er den jo også hans ansvar. Er det så også ministeren, der skal akkrediteres?

At gennemføre konkrete forsøg med, hvordan man kan forbedre studerendes adfærd gennem lov, er en uhensigtsmæssig og også unødvendig styringsmetode.

Rektorkollegiet indgår gerne i dialog om, hvordan intentionerne kan opfyldes mere hensigtsmæssigt, og vi skal samtidig minde om, at universiteterne indgår udviklingskontrakter, der kan indeholde sådanne bestemmelser, ligesom man kunne vælge at knytte bevillingsforudsætninger til de foreslåede bevillinger.

Afslutningsvis skal Rektorkollegiet påpege et par mere tekniske uhensigtsmæssigheder i forslaget:

At sætte grænser for specialeskrivningen og opfatte udsættelse som eksamensforsøg, fører ikke nødvendigvis til kortere studietid. Dette virkemiddel er dårligt be-lyst, men man kunne frygte, at det i stedet kunne betyde, at de pågældende ikke bliver færdig. Det kan ikke afvises, at eksamensforsøg kan være et effektivt middel, i hvert fald på visse uddannelser, men man burde måske indhente nogle erfaringer, inden man ved lov gjorde det obligatorisk for alle.

Det forekommer heller ikke hensigtsmæssigt, at et helt studienævn fremover skal behandle opgaveformuleringer og tidsfrister for aflevering. Det forekommer ufleksibelt, og det kan i sig selv medføre forsinkelse, hvis man skal vente på næste studienævnsmøde inden en godkendelse.

Rektorkollegiet skal afslutningsvis anmode om, at styrelsens arbejde med lovforslag fremover tilrettelægges anderledes. Planerne om at fremsætte et lovforslag har været kendt i flere måneder. Så er det ikke acceptabelt, at forslag af så stor betydning for sektoren udsendes til universiteterne med en høringsfrist på to uger. Forslaget vedrører bl.a. helt nye og store opgaver for studienævnene, og så ville det være rimeligt, at de også fik mulighed for at udtale sig om sagen.

For en nærmere gennemgang af implikationerne af forslagens enkeltdele henvises til høringssvarene fra universiteterne, der vedlægges.

Med venlig hilsen

Jens Oddershede

Bilag: Høringssvar fra KU, AU, SDU, DTU, DPU, ITU

Universitets- og Bygningsstyrelsen
Bredgade 43
1260 København K

5. februar 2007
Journal nr.0603021

Høring over udkast til forslag til lov om ændring af universitetsloven

Nimbusparken 16
2000 Frederiksberg
Danmark

DM-fagforening for højtuddannede (DM) har d. 30. januar 2007 modtaget udkast til forslag til lov om ændring af universitetsloven ed høringsfrist d. 12. februar 2007.

Telefon 3815 6600
Fax 38156666
dm@dm.dk

www.dm.dk

DM har følgende bemærkninger til lovudkastet:

I relation til velfærdsaftalen af 20. juni 2006 og aftalen af 2. november 2006 om udmøntning af globaliseringspuljen finder DM, at der er tale om en opstramning i forhold til aftaleteksten.

Med lovudkastet søger Videnskabsministeriet at øge den centrale detailstyring af universiteternes undervisnings- og vejledningsindsats, hvilket DM finder bureaukratisk og fagligt uhensigtsmæssigt.

Med den mangfoldighed af bachelor- og kandidatuddannelser der eksisterer på de danske universiteter, vil det være vanskeligt at udforme centralt entydige regler for undervisningen. Herudover er det de ansatte universitetsforskere, som har den faglige og professionelle ekspertise til at tilrettelægge undervisningen. En sådan ekspertise eksisterer ikke i tilstrækkelig omfang centralt.

DM har forståelse for, at der skal være kontinuitet og sammenhæng i tilrettelæggelse af både undervisning og vejledning, men finder at planlægningen af disse indsatser med fordel kan henlægges til de respektive studienævn på universiteterne. På denne måde sikres den faglige og professionelle tilgang samtidig med, at de studerende opnår indflydelse på de beslutninger, der bliver taget.

DM har ikke yderligere bemærkninger til lovforslaget.

Med venlig hilsen

Ingrid Stage
Formand for DM